

V napadnutom rozsudku bol nesprávne vyložený článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ a článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾ z 26. februára 2009 — ktoré majú rovnaké znenie — a tým došlo k ich porušeniu.

V napadnutom rozsudku neboli zohľadnené tvrdenia, ktoré boli uvedené v žalobe predloženej Všeobecnému súdu.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Žaloba podaná 23. novembra 2010 — Európska komisia/ Česká republika

(Vec C-545/10)

(2011/C 38/06)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Šimerdová, H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Česká republika nespĺnila povinnosti, ktoré pre ňu vyplývajú z článku 4 ods. 1, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 3, článku 11 a článku 30 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES ⁽¹⁾ z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii,
- určiť, že Česká republika nespĺnila povinnosti, ktoré pre ňu vyplývajú z článku 10 ods. 7 smernice Rady z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (91/440/EHS ⁽²⁾),
- zaviazat Českú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 4 ods. 1 smernice 2001/14/ES porušila Česká republika tým, že stanovila maximálnu výšku poplatkov za používanie infraštruktúry, ktorú manažér infraštruktúry nemôže prekročiť. Stanovenie poplatku za používanie infraštruktúry a vyberanie tohto poplatku vykonáva podľa článku 4 ods. 1 smernice 2001/14/ES manažér infraštruktúry. Členské štáty zriaďujú iba rámec poplatkov za používanie infraštruktúry.

Článok 6 ods. 2 smernice 2001/14/ES porušila Česká republika tým, že neprijala opatrenia, na základe ktorých by boli manažéri infraštruktúry motivovaní znižovať náklady spojené s poskytovaním infraštruktúry a úroveň prístupových poplatkov.

Článok 7 ods. 3 smernice 2001/14/ES porušila Česká republika tým, že nezabezpečila, aby sa poplatky za minimálny prístupový balík a za traťový prístup k servisným zariadeniam stanovili na základe nákladov, ktoré sú priamo vynaložené na prevádzku vlaku.

Článok 11 smernice 2001/14/ES porušila Česká republika tým, že nezavedla systém poplatkov závislý na výkonoch, ktorý má podporiť železničné podniky a manažéra infraštruktúry pri minimalizácii porúch a pri zvyšovaní výkonnosti železničnej siete.

Článok 30 ods. 5 smernice 2001/14/ES porušila Česká republika tým, že ho nesprávne prebrala do vnútroštátnej právnej úpravy.

Článok 10 ods. 7 smernice 91/440/EHS porušila Česká republika tým, že nezabezpečila, aby sa Českej republike zriadil subjekt, ktorý by sa mohol považovať za subjekt podľa článku 10 ods. 7 a plnil funkcie v tomto článku stanovené.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 75, s. 29; Mím. vyd. 07/005, s. 404.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 237, s. 25; Mím. vyd. 07/001, s. 341.

Žaloba podaná 26. novembra 2010 — Európska komisia/ Spolková republika Nemecko

(Vec C-556/10)

(2011/C 38/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

1. určiť, že Spolková republika Nemecko si pri prebratí prvého železničného balíčka nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z:
  - článku 6 ods. 3 a prílohy II smernice 91/440/EHS ⁽¹⁾, ako aj článku 4 ods. 2 a článku 14 ods. 2 smernice 2001/14/ES ⁽²⁾,

- článku 6 ods. 2 smernice 2001/14/ES,
  - článku 7 ods. 3, článku 8 ods. 1 smernice 2001/14/ES a
  - článku 30 ods. 4 smernice 2001/14/ES v spojení s článkom 10 ods. 7 smernice 91/440/EHS;
2. zaviazat Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Cieľom smerníc 91/440/EHS a 2001/14/ES je dosiahnutie rovnakého a nediskriminačného prístupu k železničnej infraštruktúre pre všetky podniky a podpora železničného trhu v Európe, v ktorom prebieha hospodárska súťaž a ktorý je dynamický a transparentný. Článok 6 ods. 3 smernice 91/440/EHS predpisuje, že výkon „základných funkcií“ manažéra infraštruktúry je potrebné zveriť orgánom alebo podnikom, „ktoré samy neposkytujú žiadne železničné dopravné služby.“

Podľa názoru Komisie nie je zaručená nezávislosť manažéra infraštruktúry, ktorú stanovuje smernica pri výkone základných funkcií v Nemecku, keďže viaceré z týchto „základných funkcií“ boli prenesené na spoločnosť, ktorá síce je právne nezávislá, avšak je časťou holdingu, ku ktorému okrem iného patria podniky, ktoré poskytujú železničné dopravné služby.

Nezávislosť zakotvená v smernici 2001/14/ES sa musí vyjadriť nielen slovné, ale aj organizačne a v prijatých rozhodnutiach. Z toho vyplýva, že podnik poverený základnými funkciami smie byť organizovaný spoločne s podnikmi poskytujúcimi železničné dopravné služby v tom istom holdingu iba vtedy, keď je od nich oddelený nielen právne, ale preukázateľne s nimi nevytvára ani žiadnu hospodársku jednotku, teda je od nich aj „hospodársky nezávislý“. Ak by sa teda v rámci holdingovej konštrukcie vykonávali „základné funkcie“ prostredníctvom dcérskej spoločnosti, je potrebné pomocou ochranných opatrení zabezpečiť to, aby nemohli materská a dcérska spoločnosť existovať ako hospodárska jednotka, a tým nemohli konať ako jeden podnik. Tieto primerané a dostatočné ochranné opatrenia, ktoré by mohli zabezpečiť aj hospodársku nezávislosť manažéra infraštruktúry od podniku železničnej dopravy, však v Nemecku neboli vytvorené. Nemeckom uvádzané ochranné opatrenia nepostačujú, aby zabezpečili nezávislosť základných funkcií, zabránili konfliktu záujmov a odňali holdingu kontrolu nad orgánmi poverenými základnými funkciami.

Na jednej strane nedohliada nezávislý orgán na splnenie požiadaviek nezávislosti a konkurenti nemajú pri porušovaní zásady nezávislosti k dispozícii žiadnu možnosť sťažnosti. Na druhej strane nie je zabezpečená nezávislosť spolupracovníkov, respektíve riadiacich tímov a riadiacich pracovníkov orgánu povereného holdingovou spoločnosťou základnými funkciami z nasledujúcich dôvodov:

- Členom predstavenstva holdingu alebo inej spoločnosti patriacej pod holding nie je zabránené, aby vykonávali aj funkciu v predstavenstve orgánu povereného základnými funkciami.
  - Nie je upravené, že členovia riadiaceho tímu orgánu povereného základnými funkciami, ako aj jeho riadiaci pracovníci a personál poverený výkonom základných funkcií nemôžu po vzdaní sa svojej činnosti pre predmetný orgán počas primeraného počtu rokov zastávať žiadnu riadiacu funkciu v holdingu alebo v inej organizácii, ktorá je pod kontrolou holdingu.
  - Riadiaci tím orgánu povereného základnými funkciami je menovaný na základe nie jasne definovaných podmienok a so zodpovedajúcimi právnymi povinnosťami, aby bola zabezpečená úplná nezávislosť prijímania rozhodnutí.
  - Orgán poverený základnými funkciami nedisponuje žiadnym vlastným, v oddelených, resp. zabezpečených priestoroch usadeným personálom, ktorého kontakty s holdingovou spoločnosťou a inými podnikmi, ktoré sú pod jeho kontrolou, je potrebné obmedziť na oficiálne oznámenia, ktoré sú spojené s výkonom základných funkcií.
  - Prístup k informačným systémom nie je elektronicky zabezpečený, takže nie je vylúčené, že sa holding dostane k informáciám, ktoré sa týkajú výkonu základných funkcií.
- Okrem vyššie opísanému porušeniu požiadavky nezávislosti manažéra infraštruktúry pri výkone základných funkcií si Spolková republika Nemecko nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smerníc 91/440 a 2001/14, aj tým, že:
- prebrala nedostatočne jasne predpisy smernice 2001/14/ES o poplatkoch za infraštruktúru a opomenula stanoviť podmienky nesprávneho uplatnenia zásady celkových nákladov,
  - neprijala potrebné opatrenia, aby zaviazala manažérov infraštruktúr k zníženiu nákladov na infraštruktúru a poplatkov za infraštruktúru za prístup k sieti železničnej dopravy,
  - opomenula splnomocniť regulačné orgány, aby mohli presadiť svoje požiadavky na poskytnutie informácií od manažéra infraštruktúry aj pomocou vhodných sankčných opatrení.

(¹) Smernica Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mím. vyd. 07/001, s. 341).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mím. vyd. 07/005, s. 404).